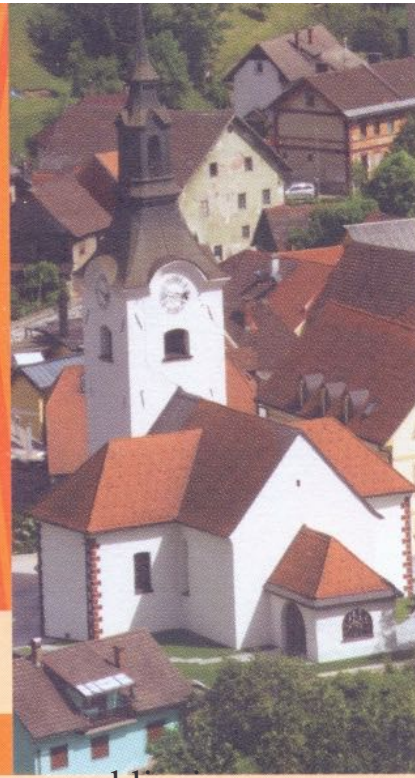

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 september 2018 št. 9

Lepa nedelja – praznik župnije, dan hvaležnosti in veselja, da smo povabljeni v župnijsko občestvo sv. Egidija, kjer se človek srečuje z Bogom in drugimi ljudmi, ki jim je bila pri krstu podarjena milost Božjega otroštva.

Duhovni pisatelj je zapisal: »Sanjal sem o župniji, ki so ji pripadali vsi, preprosti ljudje in izobraženi – ne drug proti drugemu, temveč skupno drug za drugega. Ni bilo bojev, kdo je močnejši, ni bil nobeden proti drugemu, ni šlo za imeti prav, temveč za stvar, Jezusovo stvar – kakor so rekli v cerkvi. Sanjal sem o Cerkvi, v kateri niso tolkli po mizi, temveč sebi na prsi, ... bili so "eno srce in ena duša", "sol", ki je delala zemljo užitno, "majhna čreda", samozavestna in gotova v zmago, "luč", ki se razliva v temo sveta, ker je šlo za stvar, Jezusovo stvar – kakor so rekli v Cerkvi.«

Vsi smo povabljeni, da z Božjo pomočjo gradimo takšno Cerkev, takšno župnijsko skupnost, ki bo vsem pomagala odpreti srca Božjemu delovanju, Božji navzočnosti. Vaša dobra beseda, vaš vzgled, vaše zavzeto življenje v župniji, podpora župniku, staršem veroučencev, katehistinjam, vaša molitev, darovi so velik, pomemben in nepogrešljiv delež pri gradnji župnijskega občestva.

Praznovanje srebrnega jubileja mašniškega posvečenja župnika Edija je dan hvaležnosti za prisotnost duhovnika v župniji ter spodbuda h goreči in vztrajni molitvi za nove duhovne poklice.

Vstopamo v novo šolsko in veroučno leto, leto novih spoznanj, nove rasti za otroke naše župnije. Otroci potrebujejo besedo spodbude, predvsem potrebujejo naš zgled krščanskega življenja, zvestobe Cerkvi in zaupanja v Božjo ljubezen. Začetek novega šolskega in veroučnega leta je izziv za vsakega izmed nas, da poživimo, utrdimo svojo vero in z njo zaznamujemo svoj vsakdan.

Zato vas vabim, da se pridružite obhajanju katehetske nedelje, na zadnjo nedeljo v mesecu, da se priporočimo blaženemu Antonu Martinu Slomšku, zavetniku učiteljev, vzgojiteljev in katehetov.

Znan je njegov rek: »Kdor hoče koga vneti, mora sam goreti!« Naj nas njegova priprošnja in priprošnja sv. Egidija spodbujata, da ne bi otopeli. Vsi skupaj ne pozabimo na naše krščansko poslanstvo, da s svojimi dejanji, vzgledom in besedo druge vodimo k Bogu. To naj velja za vse nas: duhovnike, učitelje, katehistinje, starše, dedke, babice in ne nazadnje za vse vernike naše župnije.

Alojz Bek, župnik v pokoju

SREBRNOMAŠNIK G. ŽUPNIK EDI VAJDA – MOJIH 25 LET DUHOVNIŠTVA V BESEDI IN SLIKI

Gospod mojih ur in mojih let, dal si mi veliko časa. Čas je že za menoj, čas je še pred menoj. Zahvaljujem se ti za vsak udarec ure in za vsako jutro, ki ga vidim. Prosim te za modrost, da bi vse ure napolnil. Kot nadobuden mladenič sem pastoralno prakso kot diakon leta 1992 opravljal v Beltincih. Prav tako sem po novi maši leta 1993 štiri leta v Beltincih ostal kaplan. Od župnika Jožefa Hozjana sem pridobil bogate pastoralne izkušnje,

nagovorilo me je predvsem delo z mladino

Leta 1997 me je škof Franc Kramberger poslal v župnijo sv. Andraž v

Halozah. Verniki so me z veseljem in navdušenjem sprejeli, med nami so se spletli prijateljske vezi in medsebojno zaupanje. Družilo nas je skupno delo na vseh področjih. Postali smo ena velika družina. Skupaj smo obnovili župnišče, hlev smo preuredili v učilnico in prostore Karitas. V celoti smo

sanirali podružnični cerkvi sv. Avgušтина in sv. Magdalene. Potrebna so bila tudi obnovitvena dela v župnijski cerkvi in na orglah. Dobri ljudje so

vedno znova pomagali finančno in prav tako tudi z delom. Dvajset let je minilo, kot bi trenil, in prišel je dan slovesa. Besede ob njem v letu 2017 povedo vse o moji duhovniški poti v Halozah. »Danes je Gospodov dan, nedelja angelov varuhov, lahko rečemo, da je to dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo in veselimo se ga. Lotevajo se nas mešani občutki

hvaležnosti in žalosti. Oziramo se

nazaj, na pot, ki smo jo prehodili skupaj z vami, g. župnik, in istočasno že gledamo naprej, da bodo semena, ki ste jih sejali z ljubeznijo, obrodila bogate sadove. Med nami so se spletle globoke vezi prijateljstva.

Zahvaljujemo se za vse trenutke, ki ste nam jih posvetili in jih preživeli z nami. V mozaiku naše župnije ste dodali dragocene bisere. Zbirali ste nas pri oltarni mizi, lomili kruh, delili zakramente in nam oznanjali veselo

oznanilo. Zanj ste pričevali s svojo dobroto, odprtimi dlanmi. Sodelavci Karitas smo vam neizmerno hvaležni za vso vašo pomoč ljudem v stiski, vedno ste prvi zavihali rokave in nas s svojim vzgledom opogumili za dela ljubezni in dobrote. Z nami ste se veselili ob lepih dogodkih, ob izgubi in preizkušnjah ste našli besedo tolažbe, spodbude in nas podpirali z

molitvijo. Zavedamo se, da je duhovnik nekaj velikega. Duhovnik ima ključ do nebeških zakladov, on odpira vrata, on je skrbnik dobrega Boga, upravitelj njegovih dobrin. Z vašim odhodom bo nastala velika praznina, vendar jo bomo zapolnili z lepo mislijo, dobro besedo, molitvijo in zbiranjem okrog oltarja. Danes je trenutek, da vam

rečemo besedo hvala, je trenutek, da vam povemo, da smo z veseljem sodelovali z vami v blagor župnije in Božjo slavo, je trenutek, ko izrekamo besedo oprostite za vse, kar ni bilo v skladu z Božjo voljo in njegovo

ljubeznijo. Za vse dobro naj vam poplača dobri Bog. Tudi za naprej ohranite nekaj časa za tisto, kar ni dolžnost, nekaj za tišino in zbranost, nekaj za igro, razvedrilo in nekaj za ljudi na robu, ki potrebujejo sočloveka. Ostanite Jezusov prijatelj. Vsaka ura naj bo košček njive, ki jo boste preorali z

ljubeznijo, dobroto in odpuščanjem.«

Duhovniška pot me vodi od prekmurskih ravníc, haloških gričev do Koroške pod Peco, obsijane s soncem.

SVETI EGIDIJ – NAŠ FARNI PATRON

Že stoletja naš zavetnik, sv. Egidij, bdi nad našo župnijo in jo varuje.

Rodil se je okoli leta 650. Po rodu je bil Grk, kot puščavnik je živel v južni Franciji, kjer je ustanovil opatijo, sam pa je še naprej bival v skalno votlini. Mavri so porušili njegov samostan, ponovno ga je sezidal Karel Metil. Po svetnikovi smrti je okrog samostana zraslo mestece St. Gilles, kamor so na njegov grob začeli prihajati romarji, med njimi tudi papeži in kralji.

Sv. Egidiju se ljudje priporočamo za dobro letino, lepo vreme, proti ognju ter proti boleznim raka in blaznosti. Priporočajo se mu ženske, ki ne morejo zanositi, nosečnice za srečen porod in zdravje otrok. Nekoč je bil tudi zavetnik pastirjev in beračev.

Radi se zatekajmo k našemu patronu, saj je tudi eden od zavetnikov v sili. Sveti Egidij, varuj našo župnijo pred nesrečami in vremenskimi ujmani! Izprosi nam zdravje, stanovitnost v veri in Božji ljubezni.

Pripravila Erna Jesenek

NA OBISKU

PRI ANGELI POPIČ

Več kot desetletje je v svojo šesto klop na ženski strani cerkve sv. Egidija sedala skoraj vsak dan: k maši, molitvi z molitveno skupino, zahvalam in prošnjam s karitasovkami. Od letošnje pomladi je njeno mesto prazno. Župljani smo to opazili, zato sem jo obiskala na njenem domu. Tožila je nad vrtoglavico, ki jo ovira pri gibanju.

Visoka, sloka, sivolasa, preprosto, a vedno skrbno urejena, je tako vsak dan ubirala korake od Popiča, kmetije na vrhu klanca po prvi cesti desno takoj za železniškim podhodom v Strojnsko Reko, proti cerkvi.

Njeno sodelovanje v župnijskih dejavnostih pa ni bilo vezano samo na cerkev in Župnijski dom, pač pa ji je nalagalo še mnoge odsotnosti od doma. Tako je skupaj s sodelavci Karitas redno obiskovala starostnike po njihovih domovih. »Bili so nas zelo veseli, nas in skromnih daril, ki smo jim jih ob praznikih prinašali,« je povedala. V lepem spominu pa ji ostajajo tudi mnoga romanja in izleti, ki se jih je skupaj z drugimi župljani zelo rada udeleževala.

Njena kuhinja, v kateri še vedno veselo brbota po loncih, tudi na štedilniku, kurjenim na drva, je prostor domačnosti, v katerem se na mizi zame takoj znajdejo sok in keksi. Povedala je, da ji ni dolgčas. Obiskujejo jo sosede, karitasovke in drugi znanci, med njimi tudi tisti, ki se radi spominjajo njene dobrosrčnosti, ko so že davno kdaj v zameno za svet, na katerem so sadili krompir, npr., pomagali pri Popičevih. Obiskujejo jo seveda tudi otroci z družinami, ki so si vsi, razen ene hčerke, domove zgradili v krogu nekaj sto metrov od rojstne hiše.

Z vsemi obiskovalci poklepeta, otroke pa, kot pravi hčerka Silva, še večkrat dobronamerno pokara; pač skrbna mati v pravem pomenu besede, ki je znala svojima fantoma, ko sta bila še skupaj s tremi sestrami v družini v manjšini, dopovedati, »da je treba dekleta lepo imeti«, in je najstarejši Brane to povedal tudi nam, svojim sošolcem v 7. razredu.

O dekletih oziroma sestrah je veliko vedela tudi iz svoje družine, saj je na veliki kmetiji Spodnji Lečnik na Tolstem vrhu zrasla v krogu 12 otrok, osmih deklet in štirih fantov. Trije so umrli kot otroci, drugi še živijo. Veseli se druženj z njimi.

Je pa sama po možu Francu vdova že 24 let. Spomini na njegov boj z zahrbtno boleznijo so v njej še vedno živi, a pravi, da je tudi takrat imela ob sebi mnogo dobrih ljudi.

Kot že vsa leta tudi zdaj vstaja ob štirih zjutraj. Najprej zakuri v štedilniku, nato ob petih moli rožni venec skupaj z Radiom Ognjišče. Ta radio je sploh zdaj, ko je samo doma, njen najljubši in najzvestejši spremljevalec. Radijski sprejemnik ima kar na mizi, da ji je vsak trenutek pri roki in čim bliže ušesom, ki jo že tudi malo izdajajo.

Drugače je z očmi, ki ji še vedno dobro služijo. Bere brez očal, prav tako brez očal tudi plete, največ nogavice. Na zalogi jih ima celo košaro in seveda sem si lahko izbrala prelepe pisane nogavičke tudi zase.

Ko me bodo v zimskem času prijetno grele, me bo pogrel tudi spomin na to prijazno, kleno, globoko verno žensko, sožupljanko, katere delo v župniji je vodstvo poplačalo z najvišjim župnijskim priznanjem, ki ga je iz škofovih rok prejela lani.

Verjamem, da zdaj ta pozornost župnije in škofije greje tudi njo, v njenem že sicer toplem domu.

Helena Merkač

ZGODILO SE JE

LEPA NEDELJA PRI SV. NEŽI

Leto je naokrog in zopet smo se v nedeljo, 5. avgusta, zbrali, da počastimo zavetnico cerkvice sv. Neže na Koroškem Selovcu. Kar lepo število nas je priromalo na ta prelepi kraj, kjer prizadevni domačini vedno lepo okrasijo cerkev in oltarje za procesijo, s katero smo tudi pričeli slovesnost, ki jo je vodil župnik Edi Vajda in med katero smo Boga prosili za lepo vreme, bogato letino ter varstvo pred ujмами in nesrečami. Med slovesno sv. mašo, ki jo je obogatilo petje ravskega

cerkvenega zbora, nam je g. župnik orisal življenjsko pot sv. Neže. Ko so jo zaradi čistosti hoteli zažgati na grmadi, se je zgodil čudež. Plameni so se ovijali okoli njenega telesa, a ni zagorelo, zato so jo zabodli z mečem. Sv. Neža je zavetnica čistosti, devic, vrtnarjev in otrok. Slovesnost smo zaključili z blagoslovom avtomobilov in voznikov.

Hvala domačinom za trud in delo, ki ga opravijo s skupnimi močmi in sodelovanjem vseh.

Marjan Rupreht

ROMANJE SODELAVCEV KARITAS NAŠE ŽUPNIJE

V sredo, 8 avgusta, smo sodelavci Karitas poromali na Dolenjsko, v Stično, kjer smo si ogledali največji in najstarejši delujoči samostan na Slovenskem, ki je tudi najstarejše duhovno in kulturno središče pri nas. Da bi bolje razumeli veličino samostana, nam je g. Alojz Pristavnik že med potjo z besedo približal daljno preteklost prve slovenske države Karantanije ter pomen samostana za gospodarstvo, kulturo in vzgojo.

Ob zanimivi, izčrpni razlagi zgodovinskih obdobj, molitvi in lepih razgledih na pokrajino je vožnja hitro minila. V mogočni samostanski cerkvi Žalostne Matere Božje je g. Edvard Vajda daroval sveto mašo. Po njej smo imeli z vodičko ogled celotnega samostana. Spoznali smo življenje menihov in se navdušili nad bogatim muzejem krščanstva na Slovenskem.

Ko smo se okrepčali na prijazni kmetiji, smo pot nadaljevali v Šentrupert – najstarejšo župnijo na Dolenjskem. Tam je ena najlepših gotških cerkva pri nas. O njej nam je spregovoril domači župnik. Poslovili smo se z molitvijo večernic.

Od prijazne in s hribčki posejane Dolenjske smo se vrnili zadovoljni, obogateni z novimi doživetji in lepotami naše kulturne dediščine. Za polno doživeto romanje se zahvaljujemo ge. Eli Zadravec, g. Alojzu Pristavniku in našemu duhovnemu vodji g. župniku Ediju.

Fanika Grošelj

8. ROMANJE SODELAVCEV KARITAS MARIBORSKE NADŠKOFIJE

V soboto, 18. avgusta, smo se ravenske sodelavke in sodelavci Karitas udeležili romanja Nadškofijske Karitas Maribor. Več kot tristo prostovoljcev nas je poromalo ter se srečevalo in razmišljalo pod geslom papeža Frančiška Odpravimo se na pot ljubezni do bližnjega. Vse nas je pozdravil nadškof Alojzij Cvikl, ki je tudi daroval sv. mašo ob somaševanju duhovnikov, v romarski cerkvi Marijinega vnebovzetja, ki jo mnogi imenujejo tudi cerkev Marijinega varstva, na Prihovi.

Po maši je sledilo druženje ob bratski mizi in kosilu. Nato smo se odpravili proti Oplotnici, kjer so nas lepo sprejeli, sledil je ogled dvorca in nato popoldanska pobožnost – večernice v župnijski cerkvi Janeza Krstnika, največji cerkvi v nadškofiji Maribor. In, kot je dejal msgr. Cvikl, smo prišli,

da Mariji izročimo naša prizadevanja in delo v okviru nadškofijske in župnijskih Karitas. Zato smo prosili Marijo, da bomo znali biti blizu ljudem, ki potrebujejo našo pomoč in bližino. Hvala vsem, ki ste

nas lepo sprejeli in pogostili, da smo preživeli prijeten dan in se polni lepih vtisov vrnili na svoje domove.

Jožica Ruprecht

NAPOVEDNIK

Prijava otrok k verouku 2018/2019:
v ponedeljek in torek, 3. in 4. septembra, ter v
četrtek in petek, 6. in 7. septembra,
od 10.00 do 12.00 ter od 15.00 do 18.00

- **4. september, torek** – ob 17.00 vpis otrok v prvi razred verouka
- **7. september, petek** – ob 17.00 vpis otrok v prvi razred verouka
- **8. september, sobota** – ob 16.30 sv. maša pri Rutnikovi kapeli
- **8. september, sobota** – ob 7.30 odhod avtobusa z Raven na Ptujsko goro – nadškofijsko molitveno srečanje za nove duhovne poklice
- **8. september, sobota** – ob 15.00 srečanje bolnih in ostarelih; zvečer ob 19.00 ni sv. maše
- **10. september, ponedeljek** – pričetek veroučnega leta 2017/2018
- **15. september, sobota** – Stična mladih 2018
- **29. september, sobota** – romanje treh župnij v Ljutomer, Ormož in Veliko Nedeljo
- **30. september, nedelja** – ob 10.00 katehetska nedelja; vabljene družine veroučencev

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta so prejeli: 14. Evelin Celner; 15. Matej Lorenci; 16. Emilia-Maria Frank; 17. Lijam Paradiž; 18. Julija Satler; 19. Patrik Radoš; 20. Marcel Kores; 21. Ema Landeker Božikov; 22. Neža Vališer.

Zakrament sv. zakona so prejeli: 4. Gašper Skrube – Amalija Pavše; 5. Benjamin Jovanovič – Barbara Vogel.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 31. Boštjan Luter, 81 let, Čečovje 10 c; 32. Danica Lončar, 92 let, Dom starostnikov Črneče; 33. Zvonko Pečovnik, 64 let, Dobja vas 66; 34. Emilija Poročnik, 93 let, Čečovje 52; 35. Janko Marxl, 67 let, Kotlje 4; 36. Marija Merkač, 84 let, Javornik 36; 37. Žana Krajnc, pred rojstvom, Dravograd; 38. Ana Gros, 88 let, Javornik 37; 39. Kristina Levičar, 92 let, Čečovje 55; 40. Maksimiljan Fijavž, 81 let, Javornik 32; 41. Elizabeta Prošt, 75 let, Javornik 37.

Hvala za podporo Vogelnemu kamnu. V juniju in juliju ste zanj darovali 51,14 €.

